

19/2

NAŠALUČ

MAREC

Z vseh vetrov

Argentina. — Na južni polobli, kjer je tudi Argentina, je sedaj vroče poletje. Zato so ob božiču zaključili tudi s slovenskimi šolskimi tečaji. Za zaključek so imeli povsod lepe nastope šolarjev šolske mladine, na katerih so otroci deklamirali slovenske pesmi, nastopili z igrami in seveda tudi zapeli. Zahvalili so se učiteljicam in učiteljem ter slovenskim duhovnikom-katehetom.

Srbija. — »Danes tu noben srbski pravoslavni duhovnik ne uči verouka,« nam piše rojak iz Srbije. »Naravnost nam povedo: ‚Ne smemo!‘ Ima družino in zato mora ubogati oblast — tudi patriarh. Vsak dan je treba prinesiti domov toliko in toliko za zajtrk za toliko in toliko oseb v družini. Isto za kosilo, za večerjo, za čevlje, za obleko in drva in luč. Zato je večina vstopila v ‚državno‘ bratovščino duhovnikov, ki imajo svoja zborovanja, ki jih pa navadno vodi poslanec ‚vlade‘. Ti, ki so vpisani, imajo državno plačo. Zato tudi ne morejo vsega učiti, kot bi bilo prav.«

POSESTVO NAPRODAJ

Rojak prodaja posestvo v bližini Maribora: dobro gospodarsko stanovanje, hlevi (zidani in z opeko kriti, dolgi 30 m) ter 7 plugov zemlje (2 pluga orne zemlje, 1 in pol pluga gozda ter 3 in pol pluga travnika s sadovnjakom). Kdor bi se zanimal, lahko dobi naslov prodajalca pri Martinu HORVAT, La Ribière par DOMEYROT, Creuse, Francija.

*

Slovenski pevec Emil DAVOR je izdal novo francosko ploščo z lepo pesmijo: J'ai batî mon église (Zgradil sem cerkvico). Plošča je izšla pri Acropole, FKDE 40.141.

Od istega pevcva so na razpolago plošče:

DECCA 450669: Gor čez izaro, Čuješ seko, Golubice bela, Pojmo na štajersko, Moj očka ima, Na brigu kuća mala, Mlade Kaštelanke, To nisu vesla.

ACROPOLE FKDE 40111: Preljubi sveti Lennart, Majolka, Prišla bo pomlad in še druge hrvaške in srbske pesmi.

V Ameriki so pa izšle njegove plošče:

BRUNO HI-FIRECORDS BR 50153 (iste pesmi kot na ACROPOLE FKDE 40111), SBR 32003 (gornje in pa Hribčki ponižajte se).

Združene države (USA). — Rojak, ki je nedavno prišel tja, piše: »Nismo dobili takoj dela. Jaz sem začel delati šele pred Božičem, sin januarja, žena pa komaj sedaj. Ko sem začel delati, me je zajelo vse, kar je najslabšega. Začenjal sem delo ob petih zjutraj in na delo sem moral 17 km daleč z avtobusom. Snežni zameti na cesti, da jih še nisem videl takih. Dobil sem delo v tovarni mesnih izdelkov. Delati je treba zelo hitro. Težko delo je to in še teže je poslušati predelavce, ki stalno kričé nad delavci. Zdi se mi, da je to podedovano še iz tistih časov pred 200 leti, ko so bili tu še sužnji. Dela pa ne moreš spremeniti; moraš biti srečen, ko si ga dobil, ker drugih deset delavcev čaka nanj. Plača je dosti dobra. Delamo pet dni. Sobota je prosta. Taksa (davek) je precej visoka. Stanovanje je zelo drago, hrana in obleka pa razmeroma poceni.«

Samo sočutje . . .

»Ah, ubogi berač tam na óglu«, se obrne lepo oblečena gospa do svoje spremljevalke, »kako se mi smili! Kadar ga vidim, me kar pretrese od sočutja. Vselej kadar grem tu mimo, mi stopi tako živo pred oči vsa tragika in revščina človeškega rodu! Ne verjamem, da bi tudi ti vse to tako globoko občutila!«

»Gotovo ne,« odvrne spremljevalka, »jaz ga/itak ne ogledujem tako dolgo, ampak mu vselej nekaj dam!«

Družba sv. Mohorja

sporoča: Družinska pratika za leto 1962 ni več naprodaj. Je pošla. Pač pa radi vsem postrežemo še s **Koledarjem** Družbe sv. Mohorja za l. 1962. Pišite ponj.

Javljamo, da je te dni izšla nova (šesta) izdaja knjige »Fatima« in jo pošiljamo vsem, ki so čakali nanjo, ker je prejšnja izdaja te knjige tako hitro pošla. Knjiga je krasen in zanimiv dar, ki ga lahko podarite svojim znancem. Stane brez poštnine le 15.— šil.

Na razpolago so sedaj vse vezave »Rimskega misala«.

Vedno več KONZERV porabijo na svetu. V Združenih državah Amerike porabi povprečno vsak prebivalec 50 kg konzerv na leto, v Kanadi 35 kg, v Angliji 21, v Franciji pa zaenkrat le 7 kg.

V VIHARJU

»Tisti čas je stopil Jezus v čoln in z njim njegovi učenci. In glej, nastal je na morju velik vihar, tako da so čoln zagrinjali valovi — on je pa spal. In pristopili so učenci, ga zbudili in rekli: »Gospod, reši nas, utapljamo se.« — In Jezus jim reče: »Kaj ste boječi, maloverni?« — Tedaj vstane in zapove vetrovom in morju — in nastala je velika tišina« (Mt 8, 23-26).

Tudi ladjo sodobnega človeštva pretresa silen vihar.

Tudi mi se utapljamo.

Zakaj Gospod tudi danes ne »vstane in zapove vetrovom in morju?«

Zakaj Gospod tudi danes ne napravi čudeža?

Zakaj spi?

+

Ne pritožujmo se!

Gospod ne spi.

Ali Gospod nas ne smatra za nedorasle vajence, temveč za dorasle učence. O vsem nas je poučil, vse

nam je pokazal ter pričakuje, da njegov nauk postavimo v življenje.

Gospod ne spi.

Pač pa spimo mi. Ne zavedamo se, da je vihar sodobnosti naš vihar. In boj proti temu viharju je naš boj.

Gospod pričakuje od nas, da ta vihar pomirimo.

Kako? Saj vendar nismo čudodelci!

Nismo?

Pač! Mi moremo postati čudodelci.

Gospod nas namreč ni pustil praznih rok. Dal nam je mogočna sredstva, s pomočjo katerih moremo ostvarjati sijajne reči, delati prave čudeže.

+

Da bomo razumeli vihar naših dni, prikažimo vsaj v bežnih obrisih razmere sodobnega sveta.

Posebno v zadnjih 3 stoletjih človeštvo narašča z neverjetno naglico. Okrog leta 1650. je bilo na svetu 600 milijonov duš, l. 1950 pa že štirikrat več, 2400 milijonov.

RAZMERE PO SVETU: Žene in otroci obirajo čajevе grmičke na čajevi plantaži na otoku Cejlonu.

1962

NL

3

Pozornost vzbujajo dejstva, da več kot polovico človeštva, 55°/_o, živi v Aziji, v Evropi le 15°/_o, na ameriški celini 14°/_o, v Afriki 8°/_o in v Rusiji 7°/_o.

Zemlja je zelo neenakomerno naseljena. Njena rodovitnost in njeno izkoriščanje je prav tako različno.

V Nizozemski je pri 68°/_o obdelane zemlje 182 kmečkih prebivalcev na km², v Belgiji je 57°/_o obdelane zemlje in 85 kmečkih prebivalcev na km², v Angliji 65°/_o obdelane zemlje in 85 kmečkih prebivalcev na km², v Zap. Nemčiji pa 58°/_o obdelane zemlje in 97 kmečkih prebivalcev.

Mnogo nižje številke veljajo za Sev. Ameriko, kjer je 30°/_o obdelane zemlje in 18 kmečkih prebivalcev na km², v Avstraliji imajo 2,8^o/_o obdelane zemlje in le 13 kmečkih prebivalcev na km².

Navedene številke kažejo pretresljivo nasprotje z večine manj razvitih dežel: V Mehiki je samo 5°/_o obdelane zemlje, ki mora preživljati 164 kmečkih ljudi na km². Odgovarjajoče številke za Brazilijo so 2,8^o/_o in 140, za Cejlon 42°/_o in 451, za Indijo 46°/_o in 238.

V Egiptu pa je samo 2,5^o/_o obdelane zemlje, ki mora preživljati kar 542 kmečkih prebivalcev na km².

Kitajska ima 11.284 milijonov arov obdelane zemlje za 600 milijonov prebivalstva. Severna Amerika pa 18.980 milijonov arov za manj kot tretjino prebivalstva Kitajske.

V Keniji imajo 3 milijoni črnega prebivalstva na uporabo 100.000 km² zemlje, dočim 21.000 belih razpolaga s 40.000 km².

Prikazane razmere vodijo v NEENAKOST narodov glede na prehrano. Prehrana je za človeštvo še vedno strahoten problem. V sredi dvajsetega stoletja VEČ KOT POLOVICA ČLOVEŠTVA TRPI LAKOTO. Azija, Južna Amerika in deloma tudi Afrika so dežele lakote.

Lakota pa rodi bolezen. Narodi so zato zelo NEENAKI tudi v zdravstvenem pogledu. Manj razviti narodi so res v strašnem začaranem krogu, ker revščina rodi bolezen, bolezen pa revščino. Premalo je zdravil in premalo zdravnikov.

Ni čudno tedaj, da so narodi zelo NE-

ENAKI tudi glede na dolgost življenja. Umrljivost otrok je nekoč povsod bila velika. V razvitih deželah so v tej točki v kratkem času dosegli sijajne uspehe. Od tisoč otrok v prvem letu življenja jih je l. 1954. na Švedskem umrlo le še 19, na Nizozemskem 21, v Ameriki 27.

A nerazvite pokrajine spet kažejo neprimerno bolj žalostno sliko. V Severni Afriki je od tisoč otrok v prvem letu umrlo 150 do 200, v Južni Afriki 200 do 300, v Južni Ameriki 150 in v Indiji 200.

Povprečna starost ljudi je v tako imenovanih naprednih deželah 65—70 let, v Južni Ameriki (izvzemši Argentino in Čile) 45 let, v Indiji, Pakistanu in Filipinih 35 let.

Vrsta narodov srečava skoro nepremostljive ovire v naporih za gospodarski napredek. Njihova proizvodna sila je zelo omejena. Često jim manjka vztrajnosti pri delu. Nimajo strokovnjakov, nimajo potrebnih kapitalov; in še tisoč drugih težav se pojavlja.

Ta kratek pregled, čigar statistične podatke smo vzeli iz knjige — L. J. Lebet, »Suicide ou survie de l'Occident?« — nam nazorno pokaže ozadje viharja, ki s tako silo divja nad sodobnim svetom. Nerazviti narodi se prebujajo drug za drugim, spoznavajo svojo revščino in zaostalost. Z zavistjo gledajo na narode zapadnega sveta, pri katerih vidijo toliko bogastva in razkošja. Ne razumejo, da so tudi razviti narodi morali trdo delati, da so se dvignili do svojega blagostanja. Neenakost jih boli, draži in žali. Razumljivo!

Od tod nevarno vrenje v Južni Ameriki, Afriki in Aziji.

Od tod splošen upor proti zapadnemu svetu.

Pri tem ima svoje prste komunizem, kateremu v takih neurejenih razmerah dozoreva zlata pestica.

Kako Zapad odgovarja na te razmere? Izredno nespametno!

MOREMO REČI, DA V DANAŠNJEM SVETU NI NAJVEČJE ZLO SIROMASTVO NERAZVITIH, MARVEČ NEZAVEDNOST PRIVILEGIRANIH.

Zapad je slep. Še vedno se trudi povečati predvsem svojo gospodarsko moč. Še vedno je trgovec. Duhovne sile in idejna jasnost sodobnemu Zapadu malo pomenijo. Poma-ga siromašnim, a vse premalo. In pri tem misli bolj nase kot na pomoči potrebne.

Zapad misli na svojo obrambo, ko bi bilo treba misliti v prvi vrsti na SPLOŠEN DVIG ČLOVEŠTVA. Vezan na perspektive ozkega gospodarstva DOBIČKA, ne vidi zahtev ve-soljnega gospodarstva POTREB.

+

Če imamo pred očmi sliko, ki nam jo nu-dijo navedene številke o neenakomerni raz-delitvi dobrin sveta in sadov omike, bomo razumeli, da Zapad komunizma ne bo pre-magal z orožjem. Orožje je tu popolnoma odveč. More več pokvariti kot koristiti.

Komunizem je res strašen bič za naše čase. A ta bič si je svet, posebno krščanski svet, spletel sam. Globoko v srce bi si morali zapisati besede ruskega misleca Nikolaja Berdjajeva: »KOMUNIZEM JE PRIČEVA-NJE NENAPRAVLJENE NALOGE, PRI-ČEVANJE NEIZVRŠENEGA POSLAN-STVA, KI JE BILO ZAUPANO KRŠČAN-STVU.«

Komunizem je tedaj za nas kristjane OPOMIN, naj se vrnemo k virom in temelju

naše vere. Tam moramo iskati moči in na-vdihov za naše delovanje in sredstev za po-mirjenje viharjev nad sodobnim svetom.

+

Osnovni nauk naše vere je, da smo vsi ljudje, beli, črni in rumeni, sinovi in hčere istega nebeškega Očeta ter bratje in sestre v Jezusu Kristusu. Vsi smo torej enaki. Vsi eno. Vsi poklicani za iste naravne in nad-naravne cilje.

Naša vera nas uči, da se mi zemljani, ki smo si bratje in sestre, ne smemo mrziti, da ne smemo drug drugega izkoriščati in za-tirati. PAČ PA SE MORAMO LJUBITI IN SI MEDSEBOJNO POMAGATI.

Bogatemu in naprednemu Zapadu to na-čelo nalaga dolžnost vso svojo ogromno go-spodarsko silo in vso svojo kulturo nuditi v službo celotnega človeštva.

Rešitev Evrope in sveta je v »Evropi srca«.

+

Gospod nas ni pustil praznik rok.

Ljubezen v spremstvu pravičnosti je, brat-je in sestre, tista ČUDEŽNA SILA, ki že skozi stoletja prenavlja obličje zemlje in, ki edina more pomiriti tudi viharje sodobnosti.

Današnji svet potrebuje predvsem ljudi, ki znajo ljubiti.

V-ko.

11. oktobra - začetek vesoljnega cerkvenega zbora

Znano je, da se pripravlja zadnji dve leti veliko posvetovanje, ki se ga bodo udele-žili vsi škofje sveta. To se v zgodovini red-kokdaj zgodi in tak sestanek se je od prvih časov krščanstva do danes vršil le dvaj-setkrat. Sicer so se že apostoli zbrali na ta-ko posvetovanje, a temu zboru pravimo apostolski cerkveni zbor, skupnemu posve-tovanju naslednikov apostolov pa pravimo vesoljni cerkveni zbor.

V prvih časih je nastalo vprašanje, ali morejo postati pogani kristjani, ne da bi sprejeli judovskih običajev. Predvsem za rešitev tega tedaj važnega problema so se zbrali apostoli na svoje zborovanje v Je-ruzalemu leta 49. oziroma 50. V poznejših časih so zahtevala druga vprašanja skupno iskanje rešitve, n. pr. vstajale so med krist-jani razne zmote in je bilo treba pokazati

vernikom na slovesen način, kaj je pravi Kristusov nauk (proglasiti cerkveno dogmo). V Cerkvi so se večkrat ugnezdile razvade in je bilo treba narediti red. Skupna odloči-tev škofov je več zalegla, kot če bi ukrepa-li le posamezni škofje. Včasih pa so bili krist-jani pred velikimi nevarnostmi in so se zbrali škofje na posvetovanje, kaj ukreniti, da zavarujejo krščansko čredo.

Na svečnico je papež Janez XXIII. pove-dal, da je s posebnim pismom (»bulo«) sklical škofo vsega sveta v Rim na posvetovanje dne 11. oktobra. To bo prvi dan 21. veso-ljnega cerkvenega zbora, ki se bo imenoval drugi vatikanski cerkveni zbor, ker se bo vršil v veliki cerkvi sv. Petra v Rimu na vatikanskem griču, kjer je bil križan z gla-vo navzdol prvak apostolov sv. Peter.

Kaj je res?

Krščanstvo so iznašli ljudje, ne pa Kristus Bog!

To ne drži. Krščanstvo vsebuje zapovedi in nauke, ki bi si jih ljudje nikdar ne mogli — pa tudi hoteli ne — izmisliti. V krščanstvu je marsikaj, kar naši človeški naravi nič ne godi, so predpisi, prepovedi, nasveti, ki si jih nobena človeška glava ni mogla izmisliti. Če bi si ljudje sami naredili vero, potem ne bi iznašli tako stroge in resne vere, kakor je prav krščanstvo. Mislim, da to ni težko uvideti. Kdo pa rad samemu sebi daje zapovedi in prepovedi, ki jih povrhu še razume ne dobro? Ne, dragi moj, krščanstva si niso izmislili ljudje, pač pa nam ga je razodel Kristus. Krščanstvo je vera, ki prihaja od zgoraj, z oblastjo Boga, ki se nam je razodel in povedal, kaj hoče od nas. — V tem se tudi razlikuje od drugih ver, ki so si jih res izmislili ljudje sami. Zato tudi nobena vera ni tako resna in vzvišena kot krščanstvo!

Pa vendar je treba priznati, da je krščanstvo odpovedalo, da se ni skazalo. Po 2000 letih bi že lahko bilo drugače na svetu, kakor pa je. Kje je tista notranja sila krščanstva in evangelija, ki naj bi preobrazila svet? Ni je, vse krščanstvo je po toliko letih velik polom!

Ne, krščanstvo ni odpovedalo, pač pa dostikrat kristjani, oziroma bolje rečeno, ljudje, ki se imenujejo kristjani, a prav nič krščansko ne živijo. Le priznajmo si: če bi vsi brez izjeme krščanstvo živeli, ne samo izpovedovali, bi bilo drugače, boljše in lepše na svetu. Ne obtožujmo torej krščanstva,

ŠVEDSKI KONVERTIT

Nedavno so časopisi poročali, da je ena pomembnih osebnosti švedske protestantske cerkve, 47-letni vseučiliški profesor Stig Lindholm v znanem univerzitetnem mestu Uppsala odstopil s svojega mesta. Postati hoče katoličan. — Švedska ima danes sedem in pol milijona prebivalcev, od katerih je le 28.000 katoličanov. Od teh je domačinov komaj 7500. Naši rojaki na Švedskem imajo važno poslanstvo: domačinom naj s svojim zgledom in ljubeznijo do vere svojih očetov kažejo zgled pravega katoličana.

raje sami sebe! — A kljub vsemu moramo biti odkriti: tako popolnoma pa krščanstvo spet ni odpovedalo. V dveh tisočletjih je krščanstvo izvršilo čudovite reči, na katere le preradi pozabljamo: bolnice, šole, univerze, znanost, umetnost, vse to so reči, ki jih je Cerkev ali prvič v zgodovini uvedla ali pa močno podpirala. In če bi hoteli vse omeniti, naštevanja ne bi bilo konca! — V nekem smislu bo krščanstvo vedno odpovedovalo, nikoli popolnoma doseglo svojega ideala. Seme krščanstva pada na najbolj različna tla: rodovitna, slaba, kamnita, trnjeva. Krščanstvo ni ideja, ki bi plavala po nebu. Krščanstvo je v nas, mi smo tisti, ki ga živimo ali ne živimo in s tem pospešujemo ali zaviramo. — Poleg tega se krščanstvo ne podeduje iz roda v rod, vsaka generacija ga na novo sprejme in uresničuje. Treba je vedno znova začeti. Zato pa se bodo tudi vedno znova ponavljale več ali manj iste napake. — Napačno bi bilo, če bi mislili, da bo naslednji rod vedno boljši od predhodnega. Če bi bilo to res, potem bi mi po dveh tisočletjih morali biti verjetno že angeli, če ne nadangeli! — Končno ne pozabimo, da se krščanstvo nikoli ni moglo popolnoma razviti. Stalno so ga zavirali, preganjali, smešili, se borili proti njemu. Kako naj v takih razmerah doraste in obrodi sadove? Pustite krščanstvu svobodo, potem boste videli njegove čudovite sadove!

Takih sadov nikoli ne bo, in sicer zato, ker krščanstvo gleda in stremi za onostranstvom, s tem pa nujno pozablja na zemljo in zemeljske naloge, ki bi jih bilo treba obvladati. Krščanstvo dela ljudi nesposobne za tostransko življenje. Zato pa v krščanskih deželah ni nobenega napredka, sposobnosti in uspehov!

Tako torej? Zato v krščanski Evropi — čeprav niso vsi Evropanci dobri kristjani — tako velik znanstveni, tehnični, umetnostni napredek, zato taka duhovna razgibanost?! Dragi moj, tvoje mnenje pa že ne bo držalo. Pa mi povej, kje na svetu je dežela, ki bi bila bolj razvita kot Evropa, razen Amerike, ki pa je tudi krščanska? — Prav nasprotno je res: krščanstvo z vero v onostranstvo šele dokončno razgiba človekove moči in sposobnosti. Krščanstvo namreč uči, da bo v onstranstvu treba dati račun tudi o upravljanju in uporabi zemljskih dobrin.

Krščanstvo je ponižalo in še vedno po-

Do mnogih krajih naokol' — sta še vedno bela breg in dol . . .

nižuje ženo. Velja mu za začetnico zla in greha, ne prizna ji polnega dostojanstva!

Zanimivo! Dandanes ženo in njeno dostojanstvo ščiti moderna družba tako zelo, da ni ilustrirane revije, ki je ne bi na vsaki strani prikazovala — seveda čim bolj pomankljivo oblečene, zaradi moških . . . Da, krščanstvo pozna Evo, začetnico greha, pozna pa tudi Marijo, ki je prinesla odrešenje človeškemu rodu. Nobena vera ne časti tako in spoštuje ženo in mater kot prav krščanstvo. V krščanstvu šele se je žena osvobodila staroveškega suženjstva, krščanstvo tudi rešuje ženo iz mlake novodobne pokvarjenosti.

In vendar; krščanstvo je nekaj zastarelega, ni več moderno. Da, v srednjem veku je nekaj veljalo, toda časi se spreminjajo in danes krščanstva več ne potrebujemo.

Zastarelo? Nasprotno je res: vedno bolj moderno je. Ne stara se, temveč pomlaja. Precej modrecev tega sveta mu je v zadnjih stoletjih napovedovalo konec. Konec je res prišel, a ne za krščanstvo, temveč za te kratkovidne preroke, ki ne živijo več . . . Danes se krščanstvo širi po vseh deželah in celinah. Vedno več je mladih mož in žena, ki

ga živijo. Nova mladina vstaja, možje na vodilnih in odgovornih mestih so verni kristjani. Človeška družba, in ne samo kristjani, poslušajo papeža, kadar govori o preobrazbi sveta po krščanskih načelih. Bi ga mar poslušali, če bi krščanstvo res bilo stariromodno?! Ne!

Z.

Ribica in pastirička

Bila je velika povodenj in je poplavila mnogo travnikov. Ko je voda spet upadla, je zaostala ribica na travniku v jamici. Čim bolj je voda usihala, tem bolj se je uboga ribica premetavala. Od velike žalosti se je vrgla celo na suho.

Priskaklja pa ptička pastirička, pomahlja z repcem in lepo tolaži ribico: »Zakaj toliko žaluješ po kalni vodi? Glej, kako veselo je na suhem, kako prijazno sije sonce, kako raste zelena travica, kako lepo cvetejo rožice! Le pri meni bodi vesela!«

»Oh, kaj ti veš za moje potrebe!« ji odgovori ribica. »Brez vode mi ni mogoče živeti.« To izgovori in umrje.

Ubogemu lepe besede malo pomagajo, ako mu ne postrežeš, s čimer moreš.

Anton Martin Slomšek.

MATI

in otrok

»Ste že zmolili molitvice?« je bilo vsak večer materino vprašanje, preden smo se otroci spravili v posteljo. Pri tem mati ni mislila samo na prave molitve kot očenaš, zdravamarijo ali vero, pač pa na marsikaj, kar spada pod krščanski nauk in kar smo kasneje pri katehetu v šoli slišali in je zapisano v katekizmu. »Šest resnic« ali »Deset božjih zapovedi« niso v pravem pomenu molitve. Obsegajo prve osnovne resnice naše vere in osnovna pravila našega življenja. Oboje je povzeto iz sv. pisma in v nekaj besedah pove to, o čemer so potem napisane debele knjige. Ko nas je mati učila, je stavila vprašanje n. pr. »Koliko je Bogov? Koliko je v Bogu oseb?« Bili smo ponosni, da smo znali odgovoriti: »En sam Bog je! V Bogu so tri božje osebe: Oče, Sin in sv. Duh! Bog Oče nas je ustvaril, Bog Sin nas je odrešil in Sv. Duh nas posvečuje!«

Bila je vrsta takih »molitvic«. Znali smo jih že, preden smo stopili preko šolskega praga. Ko smo se v kuhinji motali okoli nje, nas je učila. Seveda smo bili veseli tudi nagrade, da smo smeli postrgati lonec, ako smo si hitro zapomnili rožni venec. Tudi razlagala nam je. Učila nas je v nedeljo, ko je vprašala, kakšen je bil evangelij in kaj smo slišali v pridigi. Take materine šole ni mogoče pozabiti in srečen je, kdor je je bil deležen.

Vsak otrok je že po naravi sebičen, samoljuben, častihlepen in občutljiv za vsak dotikljaj svoje duševnosti in telesnosti. Naloga matere-vzgojiteljice je, da otroka iz vsega početka vadi v odporu, v premagovanju vseh teh »človeških nagonov in slabosti.« Seveda mora mati to sama delati predvsem z lastnim vzgledom.

Vzgoja se mora opreti tudi na močan svetovni nazor, ki vedno in vsak dan zahteva žrtev po samozatajevanju. Katoliška vera z zapovedjo ljubezni do bližnjega nam daje najbolj zanesljivo oporo pri vzgoji mladine k potrpežljivosti. Otroka bomo že v zgodnji mladosti opozorili, da ni sam na

svetu, da se svet ne suče samo okrog njega, da morajo potrpeti in čakati tudi drugi, da je nepotrpežljivost nekaj nelepega, nekrščanskega.

Nikdar v pričo otrok ne pomilujmo sami sebe in ne tožimo čez mero, posebno pa se ne pritožujemo nad majhnimi neprilikami.

Veseli dogodki iz otroških dni

(Kura in njena čreva)

Kadar me je bil kdo vprašal, koliko sem star, sem odgovoril: »Tli leta« in na vprašanje, kaj dela mama, sem rekel: »Lana... zi« (bolna, leži). Stregla ji je teta Urška, katero sem imel zelo rad, ker je vedno imela v žepu kaj zame in je bila moj »advokat«, kadar so me doma bolj trdo prijemali.

»Treba bo zaklati kuro, da si bo Reza opomogla,« je svetovala mojemu očetu. Res so vzeli kuri življenje. Še danes jo vidim, kako je ležala na mizi, poleg nje pa njena čreva in drobovje.

»Nesi to v kavc!« me je pogledala teta Urška in odšla k mami v sobo. »Kavc« je bila velika, precej globoka luža blizu naše hiše, kjer bi bil nekoč kmalu utonil; no, pa o tem drugič kaj več. Gledal sem kuro, gledal čreva in zopet kuro. Nikoli nisem imel dosti soli v glavi, takrat pa sploh nič. »Nesi to v kavc«, sem si ponavljal tetine besede. Ali kaj je tisti »to«. Če smo zaklali prašiča, nismo vrgli črev proč, ampak smo iz njih naredili dobre klobase, katerih se nisem nikoli branil. Zakaj torej čreva proč, sem si mislil; in predno se je bila teta vrnila iz sobe sem bil že pograbil kuro ter jo treščil v umazano lužo.

Debelo je gledala teta, kam je izginila kokoš, jaz sem ji pa pogumno in še z nekim ponosom povedal, da je že v kavcu, kakor mi je velela storiti.

»Pa menda vendar nisi ušpičil te neumnosti?« me je s strahom pogledala.

Medtem je stopil v hišo oče. Teta je brž vzela krivdo nase, toda ata je bil vseeno dugačnega mnenja. Da ni bilo tete bi mi bila slaba predla. Tako me je pa samo jezno ošvrknil z očmi in dejal:

»Ti boš kriv, če bo zdaj mama umrla, ko ji nimam kaj dati jesti.«

Da mama ne sme umreti, mi je bilo takoj jasno kot beli dan. Belil sem si majhno butico in kmalu mi je sinila rešilna misel v glavo. Večkrat sem že videl, da imajo v »farovžu« dosti kokoši in vse so bile večje kot naše. Tiho sem se zmuznil od doma in par minut pozneje sem že izjecljal župniku »storijo« o kuri v kavcu. Ko se je nakrohotal, me je potrepal po rami:

»Nič hudega, dečko, vse bo še dobro in mama ne bo umrla.«

Velika je bila očetova in tetina zadrega, ko sta me zagledala, kako sem pogumno

prišel v hišo z župnikovo mamo, ki je prinesla moji mami tolsto kuro v poklon.

Opravičevanja ni bilo ne konca ne kraja. Mama ni vedela kaj bi rekla, oče je pa ugotovil, da bom berač in še velik cepec po vrhu. Teta ni delila z njim svojega mnenja, ampak pravila, da si bom znal pomagati v življenju, čeprav bom vedno kakšno tako zagodel, da se bodo ljudje smejali. Tako se je počasi vse poleglo in zadovoljne so bile celo žabe v kavcu, katere so še dolgo potem prepevale: Rega, rega, kva, kva, kva, kura dobra je bila. J.J.

Ljubljanska škofija postala nadškofija

V oktobrski številki smo poročali, da se bodo letos vršile slovesnosti 500-letnega obstoja osrednje slovenske škofije v Ljubljani.

V počastitev tega velikega jubileja je sv. oče Janez XXIII. s posebnim odlokom povzdignil ljubljansko škofijo v nadškofijo. Tako je postalo slovensko glavno mesto sedež nadškofov in bomo v zboru škofov sveta imeli Slovenci vedno tudi enega, ki se bo odlikoval z nadškofovskim naslovom. Tako je sv. oče Janez XXIII., ki se vedno rad spominja, kako je hodil po Ljubljani, ko je bil še papeški zastopnik v Bolgariji, pomagal našemu narodu do novega ugleda in enakopravnosti z drugimi.

Ob tej počastitvi posebej čestitamo ljubljanskemu vladiki, nadškofu dr. Antonu

Vovku, ki tako pogumno in neumorno vladava zaupano mu čredo kljub rahlemu zdravju in težkim razmeram za vero. Želimo mu, da bi mogel na bližnjem vesoljnem cerkvenem zboru skupno z mariborskim škofom in upraviteljema cerkvenih pokrajin Nove Gorice in Kopra častno zastopati slovenske vernike, slovenski del vesoljne Kristusove Cerkve, ki v današnjih modernih časih žanje velike uspehe med azijskimi in afriškimi narodi, pa tudi v zboru narodov sveta pridobiva vedno bolj na ugledu. Ko se svet izgublja v gonu za dobičkom in tehničnim napredkom, postaja vedno bolj jasno, da je treba človeštvu za srečo tudi moralne sile, duhovne sile, sicer postane človek žival. Človeštvo potrebuje Cerkev in zato jo je Kristus tudi ustanovil.

IZ NAŠIH DOMAČIH KRAJEV

V občini Slovenske Konjice je več obratov in tovarn: V Zrečah je tovarna kovanega orodja, ki oskrbuje s svojimi izdelki tovarne avtomobilov in motorjev... Proizvajajo tudi umetne bruse in magnezitne izdelke. »Kostroj« v Slovenskih Konjicah dela čevljarske in usnjarske stroje in jih prodaja posebno na Poljsko, v Sudan, v Čile in drugam. V Vitanju je tovarna kovinskih izdelkov in livarna. V Ločah je opekar-
na.

Z januarjem se je v Sloveniji podražil bencin in plinsko olje. — V Železnikih na Gorenjskem so začeli izdelovati posebne kotle iz pločevine za impregniranje lesa. Imajo obliko cilindrov in so 30.000 kg tež-

ki. — 60 let je bril ljudi v Hrastniku Jože Rakar. Sedaj je svojo obrt opustil.

S prihodnjo turistično sezono bodo stopili v veljavo novi predpisi, ki naj bi olajšali tujcem vstop v Jugoslavijo. Državljeni Danske, Švedske, Norveške, Finske, Nizozemske, Anglije, Češke, Poljske, Sovjetske Rusije, Kanade, Združenih držav, Avstralije in afriško-azijskih držav bodo vizume lahko dali kar na meji. Transitni vizum pa so podaljšali na 7 dni.

V Črešnjevcih pri Radgoni ob Muri je umrl najstarejši možakar, 102 let stari Josip Lipič. — V Kopru je bilo letos za tretjino več prometa ladij kot lani. Pristaniške naprave so najmodernejše na Jadranu in pripravne

predvsem za raztovarjanje kolonialnega blaga. Izgledi za bodočnost pristanišča so sijajni, medtem ko Trst propada. Letos bo začela obratovati tudi velika pražarna kave.

Resno so začeli z akcijo, da bi tudi v Sloveniji začeli izdelovati gramofonske plošče. Izseljenci se tega veselimo, saj upamo, da bomo tako lažje prišli do lepih slovenskih melodij in plošč kot pa doslej, ko jih delajo le v Zagrebu in Beogradu.

Umril je največji hrvatski kipar Ivan Meštrović, prijatelj pokojnega kardinala Stepinca. Zadnje desetletje je bil profesor v Združenih državah. Po njegovi želji so krsto z njegovim truplom prepeljali v domačo vas v Dalmaciji, kjer si je že prej zgradil krasno družinsko grobnico. — Po poldrug meter visok sneg je zapadel letos v Srbiji. V Beogradu že 30 let niso imeli toliko snega kot letošnjo zimo.

Slovenska akademija znanosti in umetnosti v Ljubljani, naša najvišja znanstvena ustanova, bo letošnjo pomlad izdala novo **izdajo pravopisa slovenskega jezika**. Devet jezikoslovcev je sestavljalo ta Slovenski pravopis, ki bo manifestacija našega jezika, katerega bi radi nekateri izbrisali iz življenja. Ta izdaja je večja in popolnejša od prejšnje iz leta 1950. Obravnava še bolj izčrpno tako pravopis, pravorečje in slovar.

Pravopis podaja navodila, kako se naš starodavni jezik, ki ga govori slovenski narod v svoji domovini, pravilno piše. Pravorečje podaja navodila, kako se ta jezik pravilno izreka, govori, naglaša. Slovarski del pa je besednjak, ki obsega nad 27.500 gesel z več kot 100.000 besedami in okoli 200.000 zvezami, dvojnicami in pomenskimi odtenki. Jezikoslovci so se odločili, da se odsej pravilno slovnico piše -avec, -avka, in -ivec, ivka (namesto -alec, -alka in -ilec, -ilka), če se hoče povedati, da kakšna oseba kaj dela, na primer: gladiti; gladivec, gladivka.

Poznaš naše pesnike in pisatelje?

1. Kateri pesnik je bil rojen v Vrsnem pri Kobaridu na Primorskem? (Pravilen odgovor zasluži 2 točki).

2. Katera slovenska povest je bila prevedena v največ tujih jezikov? (2 točki).

3. Kateri pisatelj je napisal povest Martin Krpan? (3 točke).

4. Ali je Ivan Cankar bolj pomemben kot pesnik ali kot pisatelj? (3 točke).

5. Ali je pesnik Josip Murn — Aleksandrov umrl mlad ali star? (2 točki).

(Odgovore glej nekje v tej številki. 12 točk: odlično, 11 — 9: prav dobro, 6 — 8: dobro, 5 — 1: nezadostno.)

D V E O T R O Š K I

Hi, konjiček

HI, KONJICEK,
HI, KONJICEK, HI, HI, HI!
V DIR POŽENI IN ME PELJI
V SVET PO BELI CESTICI!

HOP, KONJICEK,
HOP, KONJICEK, HOP, HOP, HOP!
SKOZ VASI IN MESTA BELA,
SKOČI, SKOČI KAR V GALOP!

HEJ, KONJICEK,
HEJ, KONJICEK, HEJ, HEJ, HEJ!
DOSTI BO ZA DANES VOŽNJE,
VIDEL SEM SVETA PRECEJ.

HI, KONJICEK,
HI, KONJICEK, HI, HI, HI!
V DIR POŽENI IN ME PELJI
HITRO K ZLATI MAMICI!

Mladi šolarji

MI SMO RAZRED ABECE,
SE UČIMO DVAKRAT DVE,
POJEMO IN PIŠEMO,
VČASIH TUDI RIŠEMO!
RADI V SOLO HODIMO,
ČRKE V ZVEZKE RIŠEMO.
KO PA BOMO BRATI ZNALI,
SPET VAM BOMO KAJ PISALI!

„FANTJE OD FARE” NA ANGLEŠKEM

1. „To sta naša dva, Lado in Milko”, pravi Gmajnerjeva mama v Kempstonu pri Bedfordu. — 2. „Tudi jaz sem iz Kempstona”, pove Ulagov Toni. — 3. „Zame pa ne veste, da sem Gorjančev Lewis iz Mansfielda.” — 4. „Poglejte moje ptiče,” Erni Germ iz Shirebrooka. — 5. in 6. „Midva sva pa soseda v Oldhamu”, pravita Karl Lenarčič in Louis Lovšin. — 7. „Midva pa soseda v Hitchinu”, povesta Branko Krstevski in Lizika Hrnčič, ki pa še dostavi: „Da ne boste sami fantje!” — (Slike so na str. 9.)

„Fantje od fare“ na Angleškem

1

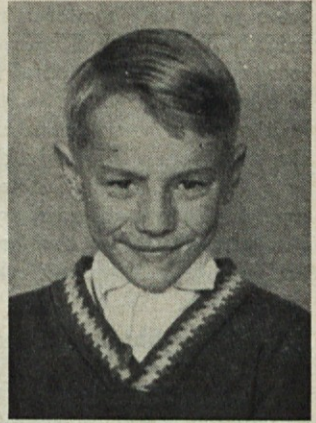
2

3

4

5

6

7

Kaj je novega med nami?

V ANGLIJI

London: V nedeljo 22. januarja smo se udeležili vzhodnega bogoslužja v jezuitski cerkvi na Farm St. sredi Londona. Msgr. Maluga je imel v navzočnosti novega ukrajinskega pomožnega šk. Hornyaka in nadšk. Robertsas službo božjo, kot jo opravljajo Ukrajinci, zedinjeni s katoliško Cerkvijo. Apostolstvo sv. Cirila in Metoda je povabilo člane, pa tudi druge tja, da smo skupno molili za zedinjenje krščanskih cerkva.

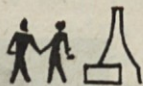
Blagoslov sv. očeta: Na župnijski urad v London je prišlo pismo s papeškega državnega tajništva, datirano 29. I. 1962, ki pravi, kako je sv. Oče hvaležen za knjigo dr. Jančarja »Stoke Park Studies« (komemorativna izdaja za »World Mental Health Year«), ki je bila poslana na vse važnejše univerzitetne knjižnice po vsem svetu in tudi v vaticansko knjižnico v Rimu. In dalje pravi, da mu je v tolažbo, ko vidi delo v korist najbolj trpečih. Zato tudi daje sv. oče svoj blagoslov dr. Jančarju in obenem blagoslavlja vse vernike v dušnopastirski skrbi tukajšnjega župnika.

Post in velika noč: Spored spovedovanja, maš, blagoslova jedil itd. boste našli v posebni prilogi, le opozarjamo na nekatere spremembe zlasti za London, Rochdale, Derby, S. Wales, Mansfield. Za Bedford posebej, da bo 25. marca že poletni čas.

Romanje izseljencev v Rim: Cena romanja je določena iz Londona in nazaj v znesku £ 26,10,—. V ceni je vključeno vse. Za one, ki bi se vračali preko Lurda, se bo cena nekaj dvignila, zato je potrebno, da se čimprej prijavite, zlasti ako bi želeli tudi v Lurd. Prijave sprejema župnijski urad.

Krst. Pri Sv. Jožefu, Derby, je bila krščena 28. januarja Marija Jadranka Tominac. — Čestitamo!

Blagoslov domov: Novi domovi so bili blagoslovljeni pri Ulagovih v Kempstonu, pri Tominčevih v Derbyju, Krneljevih v Blurtonu in Kuretovih v Roytonu.

V BELGIJI

Liege — Limburg

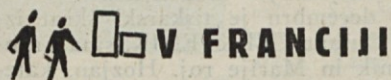
Slovensko pevsko in kulturno društvo »Slavček« v občini Genk je drugo nedeljo meseca januarja imelo svoj redni letni občni zbor, kjer so za tekoče poslovno leto sprejeli dolžnosti sledeči rojaki: g. Spital Pankrac, predsednik; ga. Berlec Marija, podpredsednica; g. Marin Mirko, tajnik; g. Janežič Alojz, drugi tajnik; g. Korošec Ferdinand, blagajnik; ga. Cesar Marija, drugi blagajnik; g. Novak Stanko, pevovodja; g. Žabot Bernard, režiser; zastavonoše: gg. Novak Stanko, Janežič Alojz, Pušnik Vinko, in Oštar Viktor. — Nadzorni odbor: gg. Jakoš Vinko, Oštir Viktor in ga. Dimec Alojzija. — Želimo obilje uspeha!

G. Jože Poglavec iz Beringena je 17. junija 1961 sklenil zakon z gdč. Marie-José Van De Pol. Čestitamo in želimo vso srečo!

V družini g. Johana Sintič in soproge g. Ljube Nemeš iz Eisdena so dobili brhkega prvorojenca, ki se bo imenoval Johan-Avgust. V družini g. Alojzija Hvala in ge. Julije iz Jemeppe-a so tudi dobili prvorojenca, ki mu pravijo Klavdij. V družini g. Franca Porepat iz Tilleur-a so krstili živahno hčerkico Rozalijo. Družina g. Decio Pedrelli in ge. Angele Mihelič v Zwarfbergu je z veseljem sprejela hčerkico Alojzijo-Ireno. V Mechelenu sta mlada zakonca g. Jožef Tervinge in ga. Rezika Kotnik dobila prvorojenca, ki je ob krstni vodi dobil ime Jožef-Lovrenc. V Eisdenu se v družini Pikorski-Hočevar veselijo hčerke Lilijane. V mladem ognjišču Kovalowski-Jarc pa je prvorojenka Elizabeta prijetno napolnila dom s svojim milim glaskom. — Vsem našim mladim družinam k sreči iskreno čestitamo in želimo božjega blagoslova pri vzgoji otrok.

Naš zvesti mežnar g. Franc Avsec je bolan že dolge mesece. Živi na svojem domu v Viemesmeeru. Ga. Brečko Terezija iz Vuchta je imela zelo težko gripo, a je že spet vse dobro. Rojak g. Anton Matušan iz Eisdena se je dalj časa zdravil v Lanakenu. V bolnici je bil g. Konrad Oset iz Lanklaara. Bolča tudi g. Rudolf Pregelj iz Houtalena. V Lanaken se je vrnil g. Anton Globokar iz Eisdena. Krajši čas je bila v bolnici ga. Hilda Gracar iz Eisdena. Na cesti se je težko ponesrečil g. Jožef Zeleznik iz Liège-a. Mnogi naši trpé zaradi rudarske bolezni. — Vsem našim bolnikom pošiljamo iskrene pozdrave.

Že lansko poletje je po dolgem bolehanju umrl g. Avgust Horvat iz Grâce Berleur. Zapušča ženo, sinove in hčere. — Težka preizkušnja je zadela rojaka g. ing. Mirka Zelnik, kateremu je avgusta 1961 umrla mlada soproga ga. Renée Boejen. — V Méchelenu se je tiho poslovila s tega sveta ga. Frančiška Pejovnik-Strmšek, stara 80 let. Dobra krščanska mati zapušča sina Alojzija in tri hčere, od katerih je ena pri usmiljenkah kot sestra Vincencija. — Vseh naših pokojnih se spominjajmo v molitvi, žalujočim preostalim pa izrekamo iskreno sožalje!

Izseljensko romanje v Rim

Pred desetimi leti je takratni papež Pij XII. s svojo konstitucijo »Exul Familia« (= Družina v tujini) uredil dušnopastirsko delo med izseljenci. Na podlagi tega imamo tudi Slovenci v Franciji svoje župnije. Skupno z vsemi drugimi narodnostnimi skupinami bomo proslavili ta važen dogodek v zgodovini izseljenstva z romanjem v Rim, kjer se bomo od 3. do 7. avgusta zbrali v središču krščanstva, okrog namestnika Kristusovega na zemlji.

Kdo ne bi želel v letu, ko bo 21. vesoljni cerkveni zbor, obiskati večno mesto in pozdraviti papeža Janeza XXIII?

Iz Francije bomo odšli 2. avgusta, vrnilo pa se bomo 8. 8. V naslednjih številkah bodo

točna navodila, a že sedaj opozarjamo, da je treba pobiheti s prijavi pri vaših duhovnikih. Vožnja in bivanje v Rimu bo stalo: iz Pariza 260 NF, iz Lille 290 NF, iz Metz 245 NF. Kdor bo želel, se bo lahko pridružil skupini, ki bo po slovesnostih v Rimu obiskala še Trst in poromala na Višarje (ceno in podrobnosti za to bomo objavili prihodnjič).

Pas-de-Calais

Postni čas je čas priprave na veliko noč, čas duhovne prenovitve v naših dušah. Rojakom v Pas-de-Calais je za to dana tudi priložnost v sledečem redu: 11. marca ob 5. uri pop. v Lille (99 rue nationale), 18. marca ob 7. uri zvečer v Le Sars, 26. marca ob 5. uri pop. v Foufflin-Ricametz, 1. aprila ob 5. uri pop. v cerkvi St. Marie Hémin-Liétard, 2. aprila ob 9. uri zjutraj v Meuchin, 3. aprila ob 8. uri zjutraj v Wingles, 5. aprila ob 5. uri pop. v cerkvi sv. Petra Liévin, 6. aprila ob 7. uri zjutraj v kapeli Luške M.B. Liévin, 7. aprila ob 8. uri zj. v Méricourt-Mines, 8. aprila ob 5. uri pop. v Sars-et-Rosiers (Nord), 14. aprila ob 5. uri pop. v Vendin-le-Viel, 15. aprila ob 8. uri v Liévinu in ob 10. v Méricourt, popoldne ob 4. uri pa v Bruay.

Spored našega praznovanja velikega tedna bo objavljen prihodnjič. Za bolnike poskrbite in obvestite pravočasno v teku postnega časa, da jim pomagata tako do tolažbe z obiskom božjega Trpina. Vsak petek bo v postu križev pot ob 7. uri z mašo

OB OTVORITVI PROSTOROV

Slov. kat. misije v Parizu:

(Č. g. dr. Pavle Robič),
ing. Struna,
(za njim ga. Žajdela v narodni noši),
č. g. Čretnik,
škof Msgr. Rupp,
Msgr. Acerbi
(zastopnik papeškega nuncija),
Msgr. Galezewki
(vidi se samo glava),
gdč. Verhelst.

v Liévinu, ob 5. uri popoldne pa v Méricourt-Mines. V Bruay pa bo to vsak četrtek v postu.

Krščen je bil Patrice Jean Claude **Raflik** dne 4. 2. 1962 v Méricourt-Mines. Mladim staršem naše čestitke!

20. jan. se je poročil v kapeli č. sester v Billy-Montigny Mirko **Plaustainer** in Thérèse Jeanne Henriette **Annich**. Naj ju Bog spremlja na potu življenja!

10. jan. je nenadoma zapustil našo slovensko skupnost v Sallaumines rudar g. **Jernej Dolinar**, 61 let star, odlikovanec z odlikovanjem za delo. Rojen na Ledenici pri Žireh, je prišel v Francijo l. 1933, kjer si je uredil vzorno družino. Tih in priden kot mravlja je do zadnjega obdeloval polje, ki ga je imel v najemu. Številna udeležba na njegovi zadnji poti 13. januarja na pokopališče je pokazala, kako drag je bil vsem. Soprogi in otrokom naše sožalje, njemu pa večni pokoj! — 3. februarja je navček zapel ge. **Viktoriji Vran**, hrvatski rojakinji, ki je bila zvesta članica Bratovščine živega rožnega venca v Bruay in se je s svojim soprogom tako lepo naučila slovensko, da ne bi človek rekel, da ni Slovenka. Umrla je 67 let stara in njenega pogreba se je udeležila velika množica rojakov, Poljakov in domačinov. Pogrebni obredi so bili v cerkvi sv. Jožefa v Bruay. Naše sožalje soprogu, otrokom in vnukom.

Red božje službe v nedeljo in zapovedane praznike: Liévin ob 8, Méricourt-Mines ob 10,15, Bruay ob 13. uri. Katekizem je v Bruay ob 9. uri, v Méricourt-Mines ob dveh popoldne.

Pariz

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob PETIH popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6, métro: Sèvres-Babylone.

Vaši duhovniki so Vam na razpolago:

— VSAKO NEDELJO od treh popoldne naprej v kapeli Montcheuil,

— TOREK in ČETRTEK popoldne v uradu Slovenske katoliške misije, 7 rue Gutenberg (pritličje, levo), Pariz 15, métro: CHARLES-MICHELS.

Na pustno nedeljo — 4. marca — **bo sveta maša drugje**, in sicer v cerkvi NOTRE DAME-DE LOURDES, 4 rue Saint-Fargeau, Paris 20 (métro: Pelleport ali Saint-Fargeau) ob ŠTIRIH POPOLDNE, po njej pa Društvo Slovencev v Parizu vabi vse na PUSTNO PRIREDITEV v dvorani na 109 Rue Pelleport, kjer Vam bodo naši igralci pri-

pravili smeha z veseloigro »TRIJE TIČKI«. Preskrbljeno bo tudi za jedajo in pijačo. Torej na pustno nedeljo: vse »kar leze ino gre« k sveti maši na Rue Saint-Fargeau, potem pa na prireditev!

Društvo Slovencev prireja vsako zadnjo nedeljo v mesecu (po sveti maši) sodobna poučna predavanja. V nedeljo 28. januarja nam je inženir Schart, ki je sam pred kratkim prišel iz afriške Gvineje, kjer je preživel pet let, govoril o življenju in o razmerah v Afriki, ki dobiva vsak dan večjo pomembnost na mednarodnem pozorišču. Njegove lepe slike so nam pokazale vsakdanje življenje in običaje afriških narodov, pa tudi neumorno delo katoliških misijonarjev med njimi.

Krst: V decembru je tiskarski škrat izpustil krst Dušana CERKVENIK, sina Franca Cerkvenik in Marije roj. Hozjan, kateremu sta botrovala Srečko Mavrič in Kristina Žalik. — Jože MAHNE, doma iz Rjavč pri Pregarjih, in njegova žena Marija roj. KOCJANČIČ iz Harij, sta prinesla h krstu svojo hčerkico NEVICO (botrovala sta Anton Mahne in njegova žena Ema); Avguštin PLUT iz Vidošičev in njegova žena Jožefa roj. Cvelbar iz Marščeče vaši pa sta prinesla h krstu svojega sinčka AVGUŠTINA, kateremu sta botrovala Friderik in Rozalija Ro-

Poročili so se: Anton KERNEL iz Koč, župnija SLAVINA in Ana POŽAR iz Klenjaka v župniji Trnje; Andrej BRODAR iz Šmihela pri Novem mestu ter Julka LIPOVAC iz Prezida; Karolina POKLAR iz Podgraje, ki je pripeljala pred oltar Imreta VUKMAN, rojenega v Belegu na Ogrskem (pa ga je preje seveda po naše govoriti naučila). — Vsem želimo obilo sreče:

G. Ivan OMEJC je doma izgubil očeta, za katerega je bila darovana sveta maša v nedeljo 11. februarja.

Emigracija — V Združene države so odšli: Pavla TAMBURIN roj. ŠKRJANC iz Slivja pri Ilirski Bistrici z možem Tomislavom iz Sutomiščice pri Zadru; Milan PEZEROVČIČ, ki je bil rojen v Husrepovcih pri Banji Luki, pa je stalno živel v Beli Krajini; Mihaela VOLK iz Jesenic; Lojze KOSIR iz Gorenjih Ponikev ter Ciril KRAJNIK iz Rut pri Tolminu s svojo ženo Milko Prodan iz Buzeta in hčerko Klaro.

LA MACHINE (Nièvre). — Sveta maša za Slovence bo v nedeljo 18. marca ob enajstih in četrt. Vsi rojaki iz La Machine prijazno vabljeni!

MORESTEL (Isère). — Sestri Agati je 18. decembra pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah umrl oče. Naše sožalje.

Ob Luksemburgu

Algrange. — 15. januarja je umrl v tukajšnji bolnišnici **Franc Hren**, doma iz Gomskega v Savinjski dolini na Štajerskem, rojen 16. 10. 1896. V Francijo je prišel med prvimi in je delal na Aumetzu, v času vojske pa sta morala z ženo kot več drugih družin v Algrange. Ko so se po vojski nekateri vrnili nazaj na Aumetz ali šli drugam, sta onadva ostala. Tako je bil

21 let v Algrangeu. Okrepljen s sv. vero in s sv. zakramenti je bolezen potrpežljivo prenašal. Kdo bi si mislil, da ga bo pobrala. Še v bolnišnici niso mogli ugotoviti, ali je imel raka ali sladkorno bolezen. Koliko je še skrivnosti, ki jim človek ne more in ne bo mogel do dna. Nazadnje že ni mogel več govoriti. Pri pogrebu 18. jan. je bilo tudi zastopstvo rudnika in njegovi prijatelji in znanci od blizu in daleč. V cerkvi je izrekel besede tolažbe in zaupanja naš župnik ga. Dejak, ob grobu pa besede zahvale mon-

signor Grims. — Vsi, ki hodimo v Algrange v kapelo sv. Antona k naši službi božji, bomo pokojnega Franca pogrešali in morda še bolj tisti, ki so bili deležni njegovega gostoljubja v njegovi hiši, saj je bil prijatelj, gostitelj, dobrotnik in apostol dobrega. Kako rad je sprejemal duhovnika! Iskrena mu hvala za vse. Bog mu bo za vse bogat plačnik. Vdovi ge. Nežki, ki mu je zvesto stala ob strani v dnevih trpljenja: iskreno sožalje, enako vsem sorodnikom.

Aumetz. — Še nič nismo omenili v »Naši luči« družine **Pišlar**. Škoda da ni več Andreja. Z ženo Marijo, ki obhaja god 2. februarja, toda letos vrh tega 2 dni za godom 50-letnico življenja, sta bila verna katoličana, zavedna Slovenca, vneta boritelja za slovensko stvar. On je bil parkrat izvoljen za predsednika delavskega podpornega društva in naročen na več časopisov, se razume na »Našo luč« in bil nje raznašalec. To delo je po njegovi smrti prevzela njegova žena Marija, ki z veliko skrbnostjo vrši to delo, pobere denar in dobi še novih naročnikov. Pomagajo ji pri delu Požlepovi. Rada pomaga, ljubi petje in še posebej slovensko. Lahko rečemo, da ima naše ljudsko petje ona na skrbi. Njena sinova Andrejč in Tone sta odslužila vojaščino in zdaj dela eden v tovarni v Villerupt, drugi na rudniku na Aumetzu kot električar. Oba rada

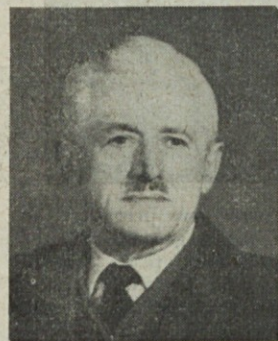
Tikenjski Slovenci v Meurthe-et-Moselle v Franciji so pred 30 leti imeli svojo prvo prireditev, ko so nastopili z igrjo »Na vasi«, katero je za ta pomembni in veseli začetek spisala gospa Rožetova, in s komedijo »Gluhi snubci«, katero je spisal vedno za vse neumnosti 100% vneta pisec »Veselih dogodkov«. Na priloženi sliki so igralci teh iger; zgoraj od leve proti desni: rudar Janežič Franc, rudar Tomc, rudar pokojni Radič, rudar Poljanšek, rudar škoda. Sedijo pa: ga. Radičeva, ga. Gradišnikova, pesnica in pisateljica ga. Rožetova, Janko Jankovič, ga. Lizi Levstikova in ga. Godec.

pomagata. Andrejče postavi v naši kapeli lepe jaslice in uči petje, Tone rad popravi električno napeljavo in podobno. Kot mama sta navdušena za glasbo in zlasti za petje. Imata lepe glasove, eden prvi bas, drugi drugega in skupaj s tenoristoma prijateljema Joškom G. in Pepijem K. zapojejo, da jih je veselje poslušati. Najmlajša — Marica pa študira v zavodu v Thionville in je med prvimi. Ga. Pišlar je obhajala svoje letošnje slavje s svojimi prijateljicami doma v družini in pri Požlepovih v veselem razpoloženju. Naj dočaka še mnogo let, da bo lahko obhajala še mnogo godov, mnogo obletnic in mnogo slavij.

Tucquegnieux-Marine. — Človeka najbolj zanima on sam, potem pa to, kar se godi v njegovi hiši in okolici, zato tudi Tikenjčani najprej pogledamo v »Naši Luči« kaj je novega pri nas, čeprav to že prej prav dobro vemo. — V šoli so nas naučili, da so letni časi štirje, toda to, kar smo preživljali januarja, ni bila ne pomlad, ne poletje, ne jesen; pa tudi zima ne. Bil je to neki peti letni čas, o katerem uiglbjemo, kako bi mu dali ime. Francozi mu pravijo »dégoûtant«, morda bi to prevedli po slovensko: »slab goltanc«. — Enkrat se je bil za dve minuti pokazal sneg, enkrat je grmelo in treskalo kakor v največji vročini in toča je padala.

Pljuča in grlo tega čudnega letnega časa niso bila vesela in res zasluži ime slab goltanc. Nič čudnega, da je dosti bolnikov, tako da jih imenoma ne kaže naštevati, da se ne bi komu zamerili. Naš duhovnik g. Dejak nas pridno obiskuje in tolaži. Komaj čakamo, da bi pokukalo spomladansko sonce izza oblakov ter odgnalo hripi in kašelj, peči pa poslalo v pokoj.

Piennes. — Sporočiti moramo žalostno novico, da se je za vedno poslovil od nas zaveden katoliški Slo-

venc in skrbni družinski oče gosp. Franc KOGOJ, doma iz Grahovega na Tolminskem. Lani je izpolnil 65. leto starosti. Ko je končal »kontrakt« v Audum-le-Ticheu, se je preselil na rudnik v Piennes, kjer je živel 35 let. Zadnja leta je užival zasluženi pokoj. Zaradi hudih bolečin v požiralniku se je moral podvreči operaciji.

Več mesecev so ga umetno hranili toda ozdraveti ni mogel več. Dne 27. januarja ga je pokopal v Piennesu naš izseljenski duhovnik. Pokojni zapušča ženo, ki je tako lepo skrbela zanj in mu stregla, kakor zna sreči menda samo slovenska mati. Za očetom žalujejo tudi trije lepo vzgojeni otroci (sin in dve hčeri), Vsi že poročeni. Težko prizadeti družini naše iskreno sožalje, pokojnemu pa večno plačilo na onem svetu! To je naša želja, s katero zaključimo to sporočilo.

Še nekaj. — Durčikov zet in Radičev sin vodi štiri francoske cerkvene pevske zборе, s katerimi daleč naokrog po Franciji sijajno nastopa in dela čast Slovincem. —

ZAHVALA. — Ob težki izgubi mojega moža Franceta Hrena, se iskreno zahvaljujem vsem, ki so ga obiskovali v njegovi težki bolezni. Zlasti še slovenskima duhovnikoma č. g. Dejaku in msgr. Grimsu za lepe pogrebne obrede in njune poslovilne besede v cerkvi in ob grobu. Najlepša hvala vsem, ki so darovali vence in vsem, ki so ga v obilnem številu spremljali na zadnji poti. — Vdova Neža Hren.

Ob nemški meji

Iz naše pisarne:

Komaj sem dobil od škofije krstne, poročne in mrliške knjige, so že srečni starši prijavili naslednje **krste: Liliane-Marija Milanović**, hčerka Albina in Marije, roj. Tuljak, krščena 14. 1. 1962 v Merlebachu, starši stanujejo v Hambourg-Bas. Njej je sledila Brigita Mauc, hčerka Rudolfa in Milke Čepin, krščena v Morsbachu 21. 1.; Irena **Gabršček**, hčerka Jožefa in Frančiške, roj. Žohar, krščena 11. 2. v Creutzwaldu; **Ana-Marija Bertrand**, hčerka Raymonda in Pavle Mlakar iz Marienau, roj. 31. 1. 1962 v Forbachu, krščena 18. 2. v Marienau; **Marija Hladin, por. Junge**, stanujoč v Cité Chapelle je pa v tem času dobila zopet hčerko. Vsem otrokom, kakor staršem želimo vso srečo! Tudi **Anici Končini**, por. Gail, v Beningu čestitamo k rojstvu sinka Roger, krščenega v Beningu.

Pred oltarjem v župni cerkvi v Merlebachu sta sklenila sv. zakon **Franc Kerin in Vida Mirt** dne 19. 1. 1962. Kot prva sta vpisana med letošnjimi v naši poročni knjigi, naj dajeta lep zgled vsem naslednjim novoporočencem! Naša dobra nebeška Mati naj Vama izprosi veliko blagoslova in sreče v zakonu!

Prijatelji slovenskih duhovnikov se **poslavljajo:** Po daljši rudarski bolezni je 24.

jan t. l. umrl v bolnici Hochwald rojak **Jakob Kočevar**, doma iz Gerova pri Čabru. Bil je posebno prijatelj pokojnega č. g. Silvestra Skebe, ki je deloval v Merlebachu do leta 1934. Ko je pozneje zvedel, da živi č. g. Skebe v revščini doma, je takoj organiziral pošiljko paketov s potrebnimi stvarmi zanj. Tudi v moji bolezni me je velikokrat obiskal in z ljubeznivim smehljajem daroval vse, kar je prinesel s seboj. — 26. 1. je žalostno zapel zvon v župnijski cerkvi v Püttelange očetu **Valentinu Smrkolj**. Siromak je skoro slep imel še krvnega raka, ki mu je izčrpal vso življenjsko moč. Po sveti maši v Habsterdicku je vedno vabil slovenske duhovnike na zajtrk, dokler je bival v tej koloniji. Vojna ga je pognala z družino vred v razne kraje Francije, hčerke in sinovi so se mu poročili. Zdaj so prihтели skupaj in s slovenskim duhovnikom so očeta, ki je bil previden s sv. zakramenti, cerkveno pokopali 30. 1. v Püttelange (Moselle). Kljub mrazu in slabemu vremenu je imel lep pogreb. — V torek, 3. 2., je v Freyminqu naznanil zvon smrt vernega moža in dobrega prijatelja slovenskih duhovnikov **Franca Kenda**, rojenega v kraju Loke pri Celju. Imel je 100% kamna na pljučih ter je veliko in dolgo trpel. Vesel je bil družbe slov. duhovnika in bil previden s svetimi zakramenti. Lepega pogreba so se udeležili tudi člani »Triglava« in »Save« z zastavami. Kot zgoraj omenjena se je tudi temu podpisani zahvalil za gostoljubnost, s katero je sprejemal duhovnike v svoje stanovanje. Naj naš Veliki Duhovnik božji Zveličar vsem trem obilno poplača vse dobrote in njihovo zvestobo do Njegove Cerkve!

Dobrih 15 km od Merlebacha leži rudarski kraj **Louisenenthal** v Porurju v Nemčiji, kjer je 7. februarja v premogokopnem rudniku uničila strašna plinska eksplozija zemeljsko življenje skoraj 300 rudarjem. Pri žalnih svečanostih je bilo v 10 vrstah v soboto 10. 2. položenih 286 krst. Francoške škofe je zastopal g. škof iz Metzja Paul-Jozef Schmitt. Da bi zvedel, če je kdo izmed ponesrečenih tudi naš rojak, sem pohitel tja in prosil na direkciji nesrečnega rudnika za seznam do sedaj ugotovljenih mrtvih rudarjev. V seznamu z dne 10. 2. ni nobenega Francoza, nobenega Italijana in nobenega Jugoslovana, pač pa sem našel dve poljski imeni. Po skupnem slovesu, pri katerem je bilo čez 4000 samih sorodnikov, so vojaški zaprti avtomobili odpeljali takoj v soboto krste nesrečnikov na vse strani, kjer so jih nato v 65 župnijah pokopali. Ta čas jih je

60 obžganih, ranjenih še v raznih bolnicah, celotni seznam pa bo objavljen po izjavi uradnikov pozneje, ko bodo mogli ugotoviti res točna imena žrtev, ki so še zasute. Vseh teh žrtev smo se spomnili takoj drugi dan v nedeljo 11. 2. pri naši sv. maši v Merlebachu zunaj kapele pri lurški votlini. Zapupno smo prosili Marijo, naj s svojim močnim varstvom čuva vse naše rudarje, vse naše rojake in njihove družine vseh dušnih in telesnih nesreč.

Spominjajoč se vas vseh, dragi rojaki, pri sv. maši, pri brevirju, posebno pri brezjanski Materi božji v Habsterdicku, vam želi vse dobro vas slovenski duhovnik **Stanko Grims** iz Merlebacha.

Preteklo leto med nami

Zdravstveno stanje rojakov: Več kot polovica rojakov že 30 in več let dela v rudniku. Zato so zelo opešali: le s težavo še hodijo okrog. Nesreče v rudniku ali na cesti, kamen na pljučih, rak — to so naše običajne bolezni. — Jetika pa je le bolj redko vzrok smrti naših rojakov. Hvalevredno je, da rojaki obenem, ko pokličejo zdravnika, pokličejo tudi slovenskega duhovnika: mirna duša veliko lažje prenaša trpljenje in zavest večnega plačila lajša bolečine bolj kot vsi svetni pripomočki. Ponovno tu pohvalimo lepo navado rojakov, da radi obiskujejo bolnike in jim prinašajo vedno kaka darila.

Družinsko življenje: Vreme v naših krajih je velikokrat prava slika družinskega življenja. Nestalno vreme, hitra sprememba, viharji in nevihte, sonce in dež, gorkota in mraz, vse to se menja hitro pri nas, še posebno v teh časih. Več ali manj zadene nekaj podobnega vsako družino: bolezen, ljubosumje, različnost v značajih, neenotnost v vzgoji otrok, izguba avtoritete staršev, večja izobrazba sinov in hčera, ki jo sedaj povsod zahtevajo, to je velikokrat vzrok, da otroci smatrajo starše kot manj vredne in se jih skoraj sramujejo. Starši se tega zavedajo ter izgublajo večkrat pravo odločnost, katero morata oče in mati imeti, ako želita otroke gobro vzgojiti. Mnogi so začeli otroke oboževati in jim ne upajo ničesar več odreči. Kjer tega ni: hvala Bogu, kjer pa je to, naj se starši zavedajo, da je edino močna, globoka sveta vera, ki vse te napake odstranjuje, prinaša mir v družino in naredi, da zasilje sonce veselja in poguma v mračno ali celo temno družinsko življenje. Surovost bo izginila, mirno življenje bo zavladovalo,

kot vlada še v mnogih res versko globokih družinah!

Društveno življenje: Zapisali smo že, da imamo po vseh kolonijah lepo slovensko petje pri vseh svetih mašah. Naše dobre pevke vodijo petje tako lepo, da imamo vedno pri svetih mašah tudi ljudi drugih narodnosti, ki so navdušeni nad našimi lepimi cerkvenimi pesmimi. V Merlebachu nastopa vsako nedeljo in praznik organiziran cerkveni zbor »Slomšek« z dirigentom g. Emilom Šinkovec, ki brez dvoma daleč na okrog prekaša s svojimi zmognostmi pevododje drugih narodnosti! Naš organist g. Arthur Kratz pa se zvesto drži našega cerkvenega zbora in mu naše bogoslužje kot mnogim drugim domačinom zelo ugaja. Bolezen, novo stanovanje po poroki v oddaljenih kolonijah je v preteklem letu močno oviralo skušnje in nastope »Slomška«. Za svetno petje so lepo skrbela »Triglav«, »Slava«, »Slavček«, za prijetne ure rojakom tudi »Društvo sv. Barbare« v Jeanne d'Arcu. Poleg teh obstajajo tu in v okolici tudi hrvatska in srbska društva. Želimo, da ne bi bilo nobenih sovraštev med njimi. Tako velikokrat rabljena beseda »koeksistenca«, po domače: Ljubezen in mir Kristusov, katerega vsi častimo, naj vlada med njimi!

Begunsko vprašanje se je pri nas končno kar dobro uredilo: večina tistih, ki so na novo prišli in so tu ostali, so se poročili in žive lepo, mirno življenje, ko so si ustvarili svoj dom.

Katoliško berilo. — Priljubljena »Naša luč« je prihajala v 375 izvodih. Mohorjeve in druge dobre knjige so naročali posamezniki na svoj naslov, ker so tako prišle brez carine v naše kraje. Družinska pratika je posebno priljubljena in je bilo razprodane 350 izvodov.

Po mašah se v Münchenu radi zberemo na pomenek, ki ob steklenici piva hitreje steče... Vsi čujemo, da je slovenska domačnost lepša od tuje, zato se radi zbiramo in zapojemo.

Zaključek. Zavest, da imamo po zaslugi Svete Stolice našo Misijo urejeno kot pravo župnijo, je vedno močnejša. Mnogo zakonov v cerkvi ne bi bilo urejenih in marsikateri rojak ne cerkveno pokopan, ako ne bi bilo tu slovenskega duhovnika. 16 slovenskih duhovnikov, se je v preteklem letu tu mimo-grede mudilo, vsi z največjim veseljem in pohvalo govore o dobrih naših rojaki, ki na splošno uživajo veliko čast med vsemi tukaj živečimi narodi! Jaz porabim vsako priliko, da se zahvaljujem še posebej zato, da so Vaša srca odprta za božjo besedo in odprta za vsako pomoč katere koli vrste! V prisrčni želji, da Vas Kristus blagoslovi in Njegova ljuba Mati Marija vodi skozi vse viharje do srečnega cilja, želim vsem sreče v tem letu. — Msgr. Grims Stanko, slov. župnik.

V NEMČIJI BAVARSKO

V začetku januarja so nelepi dogodki v taborišču **Zirndorf** pri Nürnbergu odjeknili med domačo in tujo javnost. Prišlo je do pretepanja. Seveda je bil povod kot vedno — alkohol. V priznanje naših rojakov pa moramo navesti, da se noben Slovenec pretepanja ni udeležil niti bil pri pretepanju ranjen. Škoda, da so naši južni bratje tako vročekrvni... Trpi pa seveda tudi slovensko ime, ker nas tujci imajo vse za Jugoslovane. Ko bi rojaki, ki prihajajo iz domovine, povsod povedali, da smo Slovenci, in ne vedno trdili, da so Jugoslovani, bi se seveda Nemci kmalu naučili razlikovati.

Prvo nedeljo v februarju je bila v **München**u spet maša za Slovence. Škoda, da nam ni orglal g. Lojze, kot je to bilo v januarju. Tako bi bilo petje še lepše. Nekateri so se sicer že javili k pevskeemu zboru, a kaj, ko jih je še premalo. Kdo se še javi?

Baden-Württemberg

O lepo uspeli božični polnočnici v Unterhausenu blizu Reutlingena ste že čitali. To pot lahko povemo, da je sv. maši, ki smo jo tam zopet imeli na prvo nedeljo v februarju (ob 18,30) sledil še zabaven večer v gornjem prostoru gostilne »Gasthaus zum Schützen«. Bilo nas je nad štirideset in od teh precej prvič v naši družbi. Marsikateri je bil presenečen, ker je do tega večera mislil, da je sam v tujini. Še slutil ni, da bi se kje zbirali Slovenci, še manj pa, da bi imeli skupno slovensko službo božjo in domače petje; dejal je, da kaj takega še ni doživel, odkar je šel z doma. Upajmo, da jih bo prihodnjič prišlo še več.

Kako lepo je, če Slovenci, v tujini razkropljeni, zvedo drug za drugega, se med seboj spoznajo in začutijo bratsko vez kot sinovi istega naroda. Bog daj, da bi nas pot od navadne zabave z muziko vodila vedno višje, k skupnemu delu za krščanske in rodoljubne ideale.

V mesecu marcu bo naša skupna služba božja: prvo nedeljo, 4. 3. ob pol sedmih zvečer v Unterhausenu in potem vse kakor zadnjič; v Üdheimu ta dan sv. maša odpade. — Drugo nedeljo, 11. 3. ob 9. uri dop. v Oberstenfeldu, zvečer ob 5. v Esslingenu. — Tretjo nedeljo 18. 3. v Grossaspachu ob 10. uri. — četrto nedeljo 25. 3. ob pol devetih v Schwaikheimu, ob 5. popoldne pa v Esslingenu.

Izseljenski duhovnik obvešča zlasti tiste, ki stanujejo v njegovi bližini, da jim je ob sobotah popoldne na razpolago za sv. spoved v cerkvi St. Fidelis, Stuttgart, Seidenstr. 39. Le neposredno pred velikonočnimi prazniki to ne bo gotovo, ker bo moral iti še po drugih krajih.

Porurje

Krsti: Začetek novega leta dobro kaže. V januarju je bilo krščenih kar šest slovenskih otrok. V **Altenssensu** je bila 7. januarja krščena Silvija Gaber, hčerka Alojzija in Marije, 14. januarja pa Janezek Dobršek, sinko Antona in Marije. V **Wengernu** smo krstili 14. januarja Gabrielco Podlesnik, hčerkico Franca in Cecilije. V **Sterkrade** so 7. januarja prinesli h krstu Franceka

Majda in Mira Deželak iz Oberhausena na dan prvega sv. obhajila. Lepo jih je „zrihtala“ mama, ali ne? Da bi le pridni ostali in prejimali večkrat sv. obhajilo! K lepi oblecki spadajo tudi lepe duše!

Črtalič, sinka Franceta in Marije, in 20. januarja Irmardo Černuta, hčerko Albina in Gertrude. V **Osterfeldu**, St. Marienhospital, je bil 20. januarja krščen Božidar Oblak, sinek Lada in Doroteje. — Staršem iskrene čestitke, otročičem obilo božjega varstva!

Zabavni večeri: Predpust je čas ženitev, zabavnih večerov in veselic. V Porurju se to pot Slovenci niso ženili. Tudi v maškare

Martin in Hans Tamše iz Sterkrade, pionirja pri razpošiljanju „Naše luči“. Vsakikrat priskočita z veseljem na pomoč.

nismo šli. Saj bi se radi kje pokazali, pa kaj hočeš, ko vse toliko stane: obleke, šolnčki, šminke! Pač pa smo priredili dva zabavna večera s plesom. V nedeljo, 14. januarja, smo se zavrteli v Hildenu, 28. januarja pa v Alsdorfu pri Aachenu. Obakrat je bila lepa udeležba in veselo razpoloženje. Da ni ostalo vse le v petah, ko je naš muzikant iz Düsseldorfa, g. Hrej Jernej drobil polke in valčke, je jasno. Kako naj bi »kranjski Janezi« molčali, ko pa je vinček kar ščegetal po grlih in silil v melodije! Ne lažem, če pravim, da so se stene tresle, ko so naši Prekmurci, Stajerci, Gorenjci, Dolenjci, Notranjci in Primorci povzdignili svoje glasove. V Alsdorfu smo skušali igrati celo fante »pod lipo«. Postavili smo se v krog »pod žarnico« in privrela je na dan pesem za pesmijo. Vmes pa smo zavriskali, da so skoraj klobuki padali z obešalnikov! No, »lušt-no« je res bilo. Za drugič pa iščemo koga, ki zna delati čas. Sami si ne moremo pomagati. Vse prehitro mine!

»Nov diplomatski jezik?« — Rojakinja je hotela na jugoslovanskem konzulatu v Mehlemu urediti neko svojo zadevo. Uradnik je zahteval od nje življenjepisa v srbohrvaškem jeziku. »Ne znam srbohrvaščine, sem Slovenka. Bom napisala življenjepisa v slovensščini,« je rekla rojakinja. »Đavo (- hudič), pa kažem ti hrvatski!« se je razburil

Ko bo zopet toplo, se bodo naše mamice rade pokazale s svojimi malimi na sprehodu, kot vidimo na sliki gospo Katarino Lednik iz Osterfelda. Pa, kaj hočeš, tudi sladoled bo treba kupiti!

uradnik. — Nas, slovenske izseljence, po tej dogodivščini zanima, ali pomeni ta način uradovanja nov diplomatski jezik, ali pa Slovenci nismo več priznani kot narod?!

V NIZOZEMSKI

V sanatoriju Hornerheide je umrl Jakob Bobek, po rodu Hrvat, rojen 9. 2. 1890 v vasi Velika Sela, občina Miholan pri Zlataru. Bil je velik prijatelj Slovencev in soustanovitelj prvega slovenskega Društva sv. Barbare leta 1926 v Brunssumu na Nizozemskem in ostal njegov zvesti član do vojne 1940. Mnogo je žrtvoval za slovensko godbo, ki jo je društvo ustanovilo. Njegova žena, rojena Čehinja, ki je govorila in pisala slovensko lepše ko marsikateri Slovenec, mu je na žalost še mlademu umrla in mu pustila dvoje še majhnih otrok, za katere je očetovsko skrbel in jih vzgojil.

Po vojni je začel bolehati na rudarski bolezni, bil je že enkrat za poldrugo leto v omenjenem sanatoriju, od koder se je vrnil dobro ozdravljen. Vdovec je ostal do smrti. Zadnja leta je stanoval pri poročeni hčerki v Amstenrade, kjer je bil tudi pokopan dne 11. novembra 1961. — Naj mu bo lahka zemlja naše druge domovine. — J. Drenovec

Slovensko Društvo sv. Barbare v Hoensbroeku je prvo nedeljo v januarju imelo svoj redni letni občni zbor, kjer je stari odbor položil račune o delu v preteklem letu ter razpravljal o predlogih za prihodnost.

G. Jakob Klander, dosedanji predsednik je izjavil, da iz zdravstvenih razlogov ne more več ostati v odboru. Navzoči so se mu zahvalili za delo, v katerega je zaradi šibkega zdravja moral vložiti izredne napore in žrtve.

Za tekoče leto vodijo naše društvo sledeči možje: g. Jože Resnik, predsednik; g. Jože Živec, tajnik; g. Polde Britovšek, drugi tajnik; g. Rudolf Sinkovičič, blagajnik; g. Artur Ulaga, drugi blagajnik; g. Franc Zeleznik; g. Rudolf Sinkovič, blagajnik; g. Arželeznik, zastavonoša.

Zvezni predsednik g. Kozole Anton in duhovni vodja sta ob zaključku občnega zbora novemu odboru čestitala in pozvala vse člane, da zvesto sodelujejo pri delu za slovensko skupnost v tujini.

Drugo nedeljo meseca januarja pa je Slovensko društvo sv. Barbare v Heerlerheide imelo svoj letni obračun. Marsikaj lepega se

Sveti krst pri družini Kocyano na Švedskem na dan sv. Štefana. Na sliki je družina Kocyano, botrina Gomisek in belgijski duhovnik, ki je opravil krst.

je napravilo v preteklem letu. Rojaki so sklenili, da bodo vnaprej delali še bolj vztrajno in še bolj složno. Novi odbor je naslednji: g. Franc Gril, predsednik; g. Leo Kajbič, podpredsednik; g. Štefan Povh, blagajnik; g. Oto Januš, drugi blagajnik; g. Franc Golob, tajnik; g. Franc Grošelj, drugi tajnik; g. Karel Taschhauer, zastavonoša.

Čestitamo in želimo obilje uspehov.

V mladi družini g. Gibbels J. in ge. Železnik Roze so dobili krepkega prvorojenca, ki ga kličejo Zvonko. Čestitamo!

Mnoge rojake muči rudarska bolezen. Ko se bo sonce vrnilo, bo bolje. G. Francu Seliču, ki se je pred Božičem močno prehladil, se je zdravje obrnilo na bolje.

V Brunssumu je umrl rojak g. Franc Bevk. V Hoensbroeku pa odbornik našega društva, g. Franc Vodeb žaluje za svojim sinom Francem, ki je bil še mlad poklican s tega sveta. — Molimo za pokojna rojaka!

NA NORVEŠKEM

Naša rojakinja Margerita Ficko, ki je dokončala šolo za ročna dela, je dobila za

poslitev na neki višji šoli blizu mesta Vejle na Danskem. Z jezikom nima posebnih težav, ker so si skandinavski jeziki precej podobni. S prihodnjim šolskim letom pa upa dobiti delo na Norveškem.

NA ŠVEDSKEM

Tukaj v našem mestecu nas je malo, a vendar se trudimo, kolikor se le da, da imamo enkrat mesečno službo božjo. Okrog 12 ljudi nas je z otroki vred, kateri jo obiskujemo. Duhovnik, ki nas pride redno vsak mesec obiskat, je vedno drugi in ne zna slovensko, pomagamo si pač s tolmačem.

Božič smo, lahko rečem, kar lepo praznovali. Na dan Sv. Štefana smo imeli najprej službo božjo, nato pa krst pri moji sosedu Kocyano Marici. Imata prvorojenko Šefko. Res je srčkana, botrovala sva midva z možem. Nadalje želimo, naj bi bila NL debelejša, pa čeprav še enkrat dražja. Upam, da se mnogi rojaki s tem strinjajo. Zelo se veselimo slovenskega duhovnika, ampak na žalost so tukaj v Švedski šlabi izgledi za to.

O svobodi in demokraciji v Jugoslaviji

večkrat pišejo, a papir vse prenese. Naj odgovore, zakaj si je pa tovarišica J. iz Beograda dala zgraditi vilo v Švici, zakaj ne doma?

Vse rojake pozdravlja rojakinja Jožica G. iz južne Švedske.

ROJAKI PIŠEJO . . .

»Lepo vas pozdravljam in se vam zahvalim za nasvet. Vesela sem, da se lahko na koga obrnem. Ako boste imeli kake lepe knjige, mi jih pošljite. Bom vse plačala. Veseli me, da bo s poslanim denarjem krita naročnina »Naše luči« tudi za leto 1962.... Slabo pišem. Sem stara že 86 let in roka mi ne gre več.« — Š. L., Castrop-Rauxel.

»Kakor razberem iz Naše luči, sklepam, da so v krajih, kjer živi večje število Slovencev, verjetno slovenske šole. Počutila bi se srečno, če bi otroke naših izseljencev lahko učila naš lep slovenski jezik...« — F. N., Frankfurt.

»Pošiljam vam naročnino za »Našo luč« za leto 1961 in 1962. Zelo rada jo čitam, kakor tudi vsa moja družina... V zadnji številki (št. 1/62) pa me je članek »Ureditev odnosa do domovine« zelo ujezil, Ko kaj takšnega čitaš, te mine vse veselje...« — M. N. Rheinhausen.

»... Dobil sem 5 let zapora. Ta kazen je precej dolga in imel bom dovolj časa, da vse premislim, kako bom pozneje, ko bom prišel ven, vse popravil, kar sem ga polomil. Bolje bi bilo, ko bi bil delal naprej. Lahko bi bil imel lepo življenje in mi ne bi bilo treba sedeti tukaj in gledati skozi mrežo v modro nebo...« — Nemčija.

Za dobro voljo

Zrtev — »Odkar je moj mož občinski svetnik, vse noči ne more spati.« —

»Kako to? Ali ga seje razburjajo, ali ga javne skrbi tarejo?« —

»O ne, že pri sejah se toliko naspri, da mu doma ni več treba.«

Dober svet je drag. — Janko: »Svetuj mi, kaj naj kupim svoji nevesti za god.« — Lukec: »Najbolje je, če njo vprašaš.« — Janko: »U, potem bo predrago!«

Predpustna. — Oče: »Zakaj se vendar nočeš poročiti z gospodom Kopačem. Dobro službo ima, preskrbljena boš.« — Hči: »Ko ima pa tako drobne oči.« — Oče: »Kadar te vzame, bo imel še predebele.«

Otroci. — Jurček hoče vse vedeti. Nadleguje očeta z raznimi vprašanji, na katera je težko odgovoriti. Končno pravi oče: »Daj vendar pokoj, jaz moram delati.« Nato Jurček: »Ata, samo eno vprašanje še. Kaj pa, če se de osa na koprivo? Ali piči osa koprivo, ali odeče kopriva oso?«

Janezek je bil prvič v šoli pri krščanskem nauku. Ko pride domov, ga vpraša mati: »Janezek, ali so te gospod župnik vprašali, kdo je ustvaril prva človeka?« — »Ne«, se odreže Janezek, »to sami vedo.«

Računstvo — Učitelj: »Tako, otroci, zdaj boste računali, pa ne na prste! Koliko je tri in štiri?« Jožek (gleda pod klop) čez nekoliko časa: »Sedem.« — Učitelj: »Prav! ... 4 in 6?« Jožek (zopet gledaje pod klop): »Deset.« — Učitelj: »Čakaj, ti paglavec, boš mi ti na prste računal?« (Dene mu roki na hrbet.) »Zdaj povej! 5 in 3?« — Jožek (ko je dalj časa gledal pod klop): »Osem.« — Učitelj: »Da, kako si pa to uganil?« — Jožek: »S prstov na nogah, gospod učitelj!«

Poznaš naše pesnike . . . ? — Odgovori

1. Simon Gregorčič. — 2. Jurij Kozjak. — 3. Fran Levstik. — 4. Kot pisatelj. — 5. Mlad.

Motorizirani oddelek slovenskih fantov v Skandinaviji. Viktor, Štefan, Aleksander, Avgust in France so si izbrali švedsko za uredništve svojih življenjskih načrtov. Bog jim daj srečo!

GOSPA Majda SVETUJE...

Drage bralke! So morda marljive kuharice preizkusile krapke iz prejšnje številke? Danes vam postržem z naslednjimi recepti:

FINO TESTO ZA POTICE: 1 kg lepe bele moke presej v skledo, na sredo naredi jamico, vlij vanjo vzhajani kvas (na 1 kg moke 3 — 5 dkg kvasa), primešaj malo moke in pusti nekoliko vzhajati. Medtem žvrkljaj v lončku približno 1/4 l mlačnega mleka, 15 dkg masla, 8 — 10 dkg sladkorja, 2 — 5 rumenjakov in žličko soli. Dodaj moki naribane limonine lupinice in zavojček vanilijevega sladkorja. S pomočjo žvrkljane tekočine zamesi s kuhalnico mehko testo in ga stepaj toliko časa, da se loči od kuhavnice in dela mehūrčke (ok. 20 min.). Nato pokrij in pusti na toplem 2 uri vzhajati. Nato testo pregneti, razvaljaj, pomaži s poljubnim nadevom, zvij in pusti v pekaču še enkrat kratko vzhajati. Pomaži s stepenim jajcem in peci v zmerno topli pečici (180° — 220° C) približno 1 uro.

VELIKA NOČ ni več tako daleč in marsikatera že preišljaja, kaj bo postavila za ta veliki praznik na mizo. Gotovo boste po

stari navadi tudi žegen skupaj jedli. Pri tem ne pozabite na hren! Moja mama je vedno pravila, da nas hren spominja na žeblje, s katerimi je bil Kristus pribit na križ, ker je hren tako dolg in oster. Zato za Veliko noč ne sme manjkati. V Nemčiji mu pravijo »der Meerrettich« in se dobi na trgu kot korenina ali pa že zriban v plastičnih lončkih v mesnicah in delikatesnih trgovinah. V Franciji je to »moutarde de Dijon«.

ALI ZE VESTE... da imajo pridne roke ravno še čas, da izvezejo lep velikonočni prtič? V mislih imam takega, s kakršnim so včasih slov. dekleta pokrivala jerbace, ko so nesla k »žegnu«. Vzemite belo platno, batist ali podobno blago, okrogle ali kvadratne oblike (premer oz. stranica merita 70 cm). Obrobite s čipkami, ki jih kupite na meter, naj bodo 3 — 5 cm široke. V sredini izvezite znamenje IHS in okrasite prtič s slovenskimi narodnimi vzorci. Če imate le malo domišljije, si tak vzorec lahko narišete same. (V Mohorjevih koledarjih najdete slovenske motive). Izvezete lahko z belo prejšico ali z barvasto v narodnih barvah. Barvaste prejice morajo biti pralne.

ZDAJ PA STE VE NA VRSTI, drage deklice. Berite danes nekaj o kozmetiki oči. Prav te vrste lepoticenje je spet zelo v modi. Morda je to vzrok, da si nekatere tako napackajo oči, da so podobne slikarjevi paleti. Teh ne bomo posnemale! Prav zmerno pa naši nečimurnosti že lahko ustrežemo. Oblike obrvi izboljšaš s črtalom, ki ne sme biti temnejše od barve obrvi. Plavalaska se posluži svetlorjavega črtala. Trepalnice bo-

Naslovi duhovnikov

ANGLIJA: Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9., England (Tel. RELiance 6655).

BELGIJA: Vinko Zakelj, rue des Anglais 33, Liège, Belgique (Tel. 04/233910). — Kazimir Gaberc, Grand' rue 211, Charleroi, Belgique (Tel. 07/328435).

FRANCIJA: Nace Čretnik, 4 rue Saint-Fargeau, Paris 20. — Jože Flis in Ciril Lavrič, oba:

7 rue Gutenberg, Paris 15. — Stanislav Kavalari, Pavillon XII/43, Billy-Montigny, Pas-de-Calais, France. — Msgr. Valentin Zupančič, 17 rue Claude Debussy, Liévin, Pas-de-Calais, France. — Anton Dejak, 33 rue de la Victoire, Aumetz, Moselle, France. — Msgr. Stanko Grims, 24 rue N. Colson, Merlebach, Moselle, France. — P. Jakob Vučina, 11 Montée Claire-Virenque, Nice (A. M.), France.

NEMCIJA: Ciril Turk in Ivan Ilko, oba: Mathildestr. 18, Oberhausen-Sterkrade., Westf., W. Deutschland (Tel. 62676). — Dr. Franc Felc, Seidenstr. 39, Stuttgart-West. — Dr. Janez Zdečar in Franc šeskar, oba: Zieblandstr. 32/II Rgb., München 13, W. Deutschland, (Tel. 5500296).

NIZOZEMSKA: Vinko Zakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgie.

do postale voljne in dolge, če jih vsak večer namažemo z ricinovim oljem. Barvilo nanesi s krtačico v tako tenki plasti, da samo ti veš zanjo. Tako se ti ne bo primerilo, da bi ti ob dežju barvilo teklo v črnih potočkih po licih. Ostale vrste lepoticenja pametnemu dekletu niso potrebne. Preden sežete po črtalih in barvilih, bi želela, da se spomnite otroških oči. Kako krasne so, njihov kras sta čista duša in nedolžno srce. Posnemajte rajši te kot različne »zvezde« in »zvezdice« s filmskega neba!

PUSTOVANJE je zlasti v mestih in industrijskih centrih zapadne Evrope zelo v navadi. Zdaj se vrsti zabava za zabavo. Smeh in dobra volja v teh časih vsakemu dobro deneta. Ne pozabimo pa pri tem svojega človeškega, svojega ženskega dostojanstva! Ne pozabimo, da v tujini predstavljamo naš narod, katerega tu marsikdo smatra za barbarskega. Da ni tako, bomo dokazali z dostojnim vedenjem. Najkoristnejša je tista dobra volja, ki ne skali duše in srca. S to mislijo vas pozdravlja vaša — gospa Majda.

U G A N K E

ZAČETNE ČRKE

Naslednje besede imajo skupne začetne črke. Katere so te črke?

- — — — (pomeni krstno ime)
- — — — KA
- — — — ČIČ
- — — — OVIC
- — — — ŠCICA

NAŠA LUČ

je namenjena Slovincem
po zapadni Evropi

II. letnik

1962

Izide desetkrat v letu (vsak mesec razen junija in avgusta).

POSTNA UGANKA

- 1 — — — — 1 z njim začnemo molitev, 2 vo-
- 2 — — — — dna žival, 3 Abrahamov sin, 4 žival,
- 3 — — — — ki živi v vodi, pa tudi na suhem, 5
- 4 — — — — sin očaka Izaka, brat Jakobov, 6 opoj-
- 5 — — — — na pijača, 7 rajanje, 8 siva domača
- 6 — — — — žival.
- 7 — — — —
- 8 — — — — Od 1—9 navzdol: pobožnost, ki jo
- 9 — — — — opravljamo posebno v postnem času.

UREJEVALNICA

Uredi naslednje zloge in boš dobil znani pregovor: Te — kdor — bo — u — ga — lo — ga — ne — ga — pe — nad.

SOLSKA NALOGA

Delam, delaš, dela; delava, delata, delata; delamo, delate, delajo. — 5.

Profesor je napisal pod nalogo oceno „5“. Kaj mislite, zaradi katere oblike glagola „delati“ je dal učencem to nalogo?

REŠITVE UGANK IZ 2. ŠTEVILKE

Posetnica: Kranjska gora.

Februarska: Februar, Matija, svečnica, zameti, premog, kladra.

Za gospodinje: Kuharica, kuhalnica, kuhinja, kuhalik, kuhanje.

Sovjetska mesta: Moskva, Volgograd, Leningrad, Lvov, Kiev, Jalta, Omsk, Irkutsk, Vladivostok.

UPRAVA SPOROČA

Gospem Rožetovi, Hočevarjevi in Staničevi v Meurthe & Moselle v Franciji: najlepša hvala za dar za NL (skupno 15 NF).

Za uredništvo odgovarja dr. Janko Hornböck, Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Uredništvo in uprava imata
NASLOV: „Naša luč“, Viktringer Ring 26, Celovec-Klagenfurt, Austria.

*

Če list naročiš pri upravi, STANE na leto 28 šil. ali protivrednost: 60 bfr, 6 NF, 4,50 h. gld, 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 8 norv. kron, 6 švedskih kron, 9 danskih kron, 1,50 dolarja.

*

Printed in Austria